Ukrainian Catholic Youth Organization

ЮНАЦТВО

YOUTH

Грудень—1946—December
Рік II. Ч. 12.—Vol. II. No. 12.

Хто ще не має
ЮНАЦТВА

ТОЙ САМ ЗА СЕБЕ НЕ ДБАЄ, БО

ЮНАЦТВО це одинокий часопис в Канаді присвячений тільки справам молоді.

ЮНАЦТВО це найкращий приятель української католицької молоді.

ЮНАЦТВО це часопис найбільше приступний для молоді — у двох мовах.

ЮНАЦТВО це апостол молоді, що познакомлює її з всім, що вона повинна знати.

ЮНАЦТВО це запорука, що наша молодь цінить все те, що її передали її батьки.

ЮНАЦТВО подає розвязки на всі її питання, познакомляє її з її завданням та приготовляє на дорогу життя.

ЮНАЦТВО читають з великим замилуванням навіть не-Українці та жалують, що вони не вміють української мови і через те не всилі всього прочитати.

ЮНАЦТВО виходить кожного місяця через цілий рік.

ЮНАЦТВО повинні читати всі українські хлопці і дівчата, бо воно для них видаване.

ЮНАЦТВО всі повинні поширяти, бо це часопис, що його повинен читати якнайбільший круг.

ТОМУ ЩЕ НИНІ ВИШЛІТЬ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ НА “ЮНАЦТВО”.

Адреса:
THE YOUTH, 8317-105 St., Edmonton, Alta.

ЮНАЦТВО YOUTH

Рік II. Число 12. Едмонтон, Алберта Грудень, 1946.

Їх Ексцеленціям Кир Василієві й Кир Нілеві, всім Отцям Парохам, Українським Католицьким Організаціям, своїм Читачам, Приятелям і всьому Українському Народові

бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО.

Редакція "Юнацтва".

І НА ЗЕМЛІ МИР...

Всюди було темно і холодно. Мешканці Вифлеєму спочивали спокійним сном. На вулицях міста нікого не видно. Поза місточком також царює мертва тишина. Тільки зимний вітрець своїм легеньким шелестом час до часу нарушував тишину нічної пори.

Серед отвертого поля, недалеко місточка, дрімали пастушки, коло своїх отар. Нараз серед темної ночі завважили вони легкий спів, побачили над собою дивну ясність. Зявились їм кілька небесних ангелів, повні радости, і звіщають пастушкам веселу новину — народження Божого Сина. Недовіряючи собі, протираючи свої очі, ці пастушки побачили надзвичайну зірку, що кидала свої чудові проміння на стаєнку не далеко від них. На слово Ангелів вони почали іти в сторону зірки. Над ними далі літали ангели та виспівували на хвалу новонародженого Спасителя пісню: "Слава во вишних Богу і на землі мир — людям доброї волі."

Що за пречудна ця ангельська пісня! Слава хай буде Богові в небі, а на землі хай буде спокій і мир для всіх людей, що є доброї волі. Справді запанував по довгій війні спокій. На горах трупів і на румовищах людського життя зацарив мир — але такий мир, що нині ще можна в далеких краях чути вибухи бомб, вистріли гармат, стогін міліонів невинних людей, що караються в далеких краях. Не мають вони ні волі, ні хліба, ні хати — все їм забрали. А могучі пани того світа радять і потверджують теперішний стан світа. Замість дати свободу всім народам, вони полагоджують свої "внутрішні справи" в чужих, загарбаних краях. Голосять свободу, а переслідують Дитя Ісус подібно, як колись поганин Ірод. Такий крівавий мир запровадили, а не такий, що про нього співали ангели над Вифлеємом.

Чому так діється? Тільки тому, що теперішні володарі світа не слухають напімнень Христового Намісника Папи. Хочуть мира всі, а мало хто з них має добру волю — цю підставу дійсного Христового мира. Доки не буде доброї волі у всіх, доти не буде на світі тревалого мира, що його світ так гаряче бажає.

Одинока дорога до правдивого МИРА НА ЗЕМЛІ є ДОБРА ВОЛЯ ЛЮДЕЙ.

Маніфест Українського Католицького Юнацтва в Алберті

На цьому зїзді Українське Католицьке Юнацтво провінції Алберти, через своїх представників, виступило перед Богом і перед Вами, Достойні Учасники Зїзду, зо своєю вірою й любовю, зо своєю наукою і зорґанізованою працею, зо своїми релігійними і національними ідеалами.

Щоби Ви ще краще могли пізнати нас, то мені припала честь висказати перед Вами усіми Достойними Учасниками Зїзду в імені Українського Католицького Юнацтва в Алберті МАНІФЕСТ Українського Католицького Юнацтва, що є проголошенням найвищих і найдорощих ідеалів української католицької молоді.

А саме:

1) Ми величаємося своєю святою вірою в Бога й католицьку Церкву і заявляємо свою любов і послух Божому Намісникові й голові Христової Церкви, Святішому Вітцеві Папі Римському, нашим Преосвященим Владикам у Вінніпеґу й усім нашим Отцям Парохам в Алберті.

2) Ми любимо свою батьківщину Канаду і хочемо бути завжди вірними її дітьми і громадянами, льояльними супроти Його Величества Короля, нашого канадійського Премієра й усього Уряду вільної Канади так, як були ними наші брати й сестри, що як хоробрі вояки канадійської армії, фльоти й летунства, на всіх аліянтських фронтах виявляли свою вірність Канаді пролитою кровю.

3) Ми визнаємо своє українське походження і як діти українського народу хочемо плекати свою рідну мову й усю культуру, а одночасно спомагати визвольні змагання свого рідного українського народу своєю молитвою, працею й жертвою, щоб у колі союзних Націй уже скоро засів Уряд Незалежної України, вибраний вільними голосами українського народу, щоб на українській землі не було ніякої чужої займанщини, а тільки "в своїй хаті своя правда і сила і воля".

4) Ми пересилаємо свій привіт головному Домініяльному Зарядові Українського Католицького Юнацтва, всім членам і всій нашій молоді в Канаді, особливо в Алберті, й закликаємо кожного українського юнака й кожну українську дівчину вступити в ряди нашої славної й дорогої орґанізації УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА для обєднання праці для добра католицької Церкви, канадійської держави й української нації.

5) Ми віримо сильно, що католицька віра є одиноко правдива віра Христова, тому закликаємо всю українську молодь в Канаді зєднатися з нами в католицькій Церкві й разом працювати над вічним спасенням своїм власним і всьої української нації.

6) Ми закликаємо всю українську молодь по містах і фармах брати живу участь у церковній і громадській праці і так причинитися до загального поступу у своїй громаді й усій Канаді.

7) Тому, що комунізм шкідливий для Церкви і держави, ми закликаємо всю комуністичну молодь українського походження зірвати з комунізмом, вернутися до щирої одности з Церквою і разом з нами вести корисну працю в дусі християнства і правдивої демократії. Ми хочемо вільної Канади, а в ній хочемо бути релігійними громадянами, вірними Богові, державі і свому народові.

8) Ми хочемо виховати здібних провідників Українського Католицького Юнацтва на своїх курсах, що їх започатковано цего року і будуть продовжуватися кожного року в кожній провінції. Ми просимо все українське громадянство піддержувати щиро наши Виховні Інститути й українські католицькі школи, щоб наші студенти могли мати спромогу виховатись у релігійнім і національнім дусі.

9) Ми щиро співчуваємо з усіми нашими терплячими братами українцями в Европі, а зокрема з українськими жертвами війни і просимо все наше українське населення в Канаді рятувати їх своїми щедрими жертвами і заходами під проводом наших Епископів Їх Ексцеленцій Кир Василій Ладики, ЧСВВ. і Кир Ніля Саварина, ЧСВВ. А всю нашу молодь закликаємо брати участь у допомоговій акції.

10) Ми вдячні всім Преподобним Отцям, промовцям і ласкавим співробітникам, що помогли нам зробити цей Зїзд успішним, а головно Дорогому Отцеві Провідникові С. Курилові, ЧСВВ., зарядам БУК-а і ЛУКЖ і членам гостинної едмонтонської парохії.

Слава Ісусу Христу.

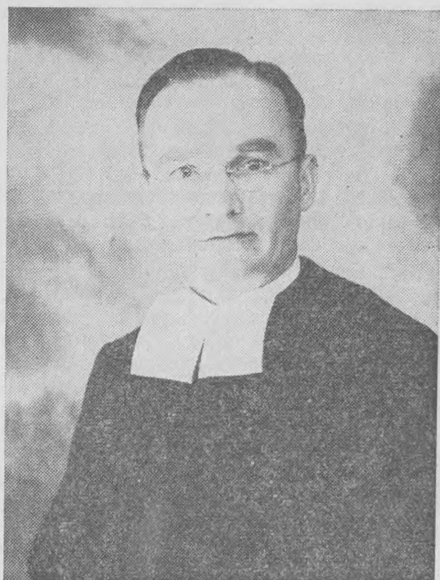
(Цей маніфест проголосив перед усіми учасниками Зїзду в Едмонтоні п. Олекса Курило, голова УКЮ Алберти).

It was St. Francis of Assini who originated the idea of the Christmas Crib — at Monte Rainerio in Italy in the year 1123. His purpose was to construct a memorial of the Child of Bethlehem, which would make the Nativity of our Lord seem more real to the townsfolk and therefore increase devotion to the Infant Saviour. A Crib as the centre of your Christmas decorations will help you realize that Christmas is more than what you get in your stocking.

Слава Працівникам "Юнацтва"!

Брат Методій, ЧБХШ, це один з найбільших любителів молоді. Хтож його не знає? Хто не чув про його посвяту в праці для добра й щастя молоді? Своєю невтомною працею в Колеґії св. Йосифа, своїми виступами в інших місцевинах при різних нагодах він дав пізнати всім, що його найбільше старання є це, щоб царство Боже процвитало в душах української молоді.

Свою працю Брат Методій не обмежує тільки до своїх студентів. Він бажає передавати своє знання й досвід всій молоді по цілій Канаді. В тій цілі часто бачимо його статті в різних часописах, а передусім у часописі молоді — в ЮНАЦТВІ. Кожного місяця Ви читаєте його прекрасні науки в ЮНАЦТВІ під заголовком: "Going My Way." Внедовзі появиться нова серія статтей Брата Методія, що їх молодь так дуже прагне.

Брат Методій, ЧБХШ.

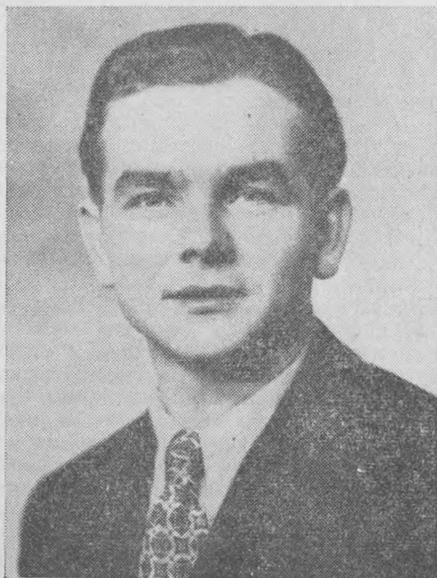
Крім того, Брат Методій ще старається якнайбільше поширити круг читачів ЮНАЦТВА. За його старанням ще минулого року в Колеґії св. Йосифа було вже 23 передплатників. І цього року він знов прислав 46 нових передплатників. Кожний учень XII-тої кляси в Колеґії — це передплатник і читач ЮНАЦТВА! Якжеж це сталося? тільки завдяки праці Брата Методія!

Брат Методій не дивиться на це хто і де видає ЮНАЦТВО. Він не каже: "Моя хата з краю". Чому? бо там, де ходить про добро, щастя і виховання молоді, він горить непоборною ревністю! Любов до молоді наче примушує його до такої жертви і праці.

СЛАВА БРАТОВІ МЕТОДІЄВІ ЗА ЦЕ! ЧЕСТЬ ЙОМУ ЗА ПРЕКРАСНИЙ ВЗІР! ПОДЯКА ЗА ПРАЦЮ!

СЛАВА І ЧЕСТЬ ТОБІ, БРАТЕ МЕТОДІЄ, ВІД ВСЕГО УКР. КАТ. ЮНАЦТВА, ТА ВІД РЕДАКЦІЇ "ЮНАЦТВА"!

* * *

п. Володимир Прихітко

Другим працівником в поширювані ЮНАЦТВА, це молодець з ТОРОНТО, п. Володимир Прихітко. Недавно тому Володимир довідався про часопис ЮНАЦТВО, прислав свою передплату і так сей часопис полюбив, що не міг знести того, щоб його не поширювати. В дуже короткім часі він зібрав аж ДЕСЯТЬ нових передплат. Нині ті його знакомі, що їм він показав ЮНАЦТВО, вдячні йому за це і з великим запалом прочитують кожне слово, що там надруковане.

СЛАВА І ТОБІ, ВОЛОДИМИРЕ, ЗА ТВІЙ ТРУД І З ВДЯЧНОСТИ УКЮ ТА РЕДАКЦІЯ БАЖАЄ ЯКНАЙКРАЩОГО ПОВОДЖЕННЯ, ЗДОРОВЛЯ І ЩАСЛИВОГО ЖИТТЯ!

Промова Юнака про Орґанізацію Молоді

Виголосив у Скаро п. Іван Попик, член УКЮ з Лесюр, Алберта

Я маю велику приємність виголосити кілька слів на запрошення нашого Отця Пароха. Моя перша ціль є поділитися з вами тою думкою, що мене, молодого Українця, все живо захоплювала — а це орґанізація молоді та її праця.

Щоб ми, молоді Українці, могли здобути собі популярність і збогатити наші парохії кращим успіхом на полі релігійнім і національнім, нам безперечно треба взятися до якоїсь діяльности, і то інтензивної, далекосяглої, витревалої.

Щоб наша праця увінчалася успіхом, нам треба злучити всі наші сили докупи і запрягти всі здібні таланти та спільною силою потягнути вперед. Кожний крок вперед, це одна цеголка більше до нашого розвитку. Наші зусилля будуть даремні, якщо ми не заберемося до них пляново за порадою досвідчених людей і без щирої волі співпраці.

Щоб це нам вдалося, треба нам насамперед зорґанізуватися. Будучи членом Українського Католицького Юнацтва, я є радий того, щоб нас було якнайбільше, щоб ми могли по приміру інших причинитися до добра нашого народу. Тому я вам нині поясню 1) що то є орґанізація, 2) чому нам орґанізація потрібна і 3) про силу орґанізації.

1) Орґанізація, це збір людей, що злучені разом під одним проводом, стремлять до осягнення спільного добра. Збір людей означає членів, що приступають до орґанізації з наміром співпрацювати в данім напрямі. Такою орґанізацією, орґанізмом, є наше тіло, бо воно не є поєдинче, але зложене з багатьох членів — з голови, толуба, ніг, рук, жолудка, очей, ух, мозку, крови, язика й інших. Вони всі працюють в тім напрямі, щоб тіло втрималося при житті, при здоровлі й у приличній вигоді.

2) "Під одним проводом" означає те саме, що під одною кермою — щось подібного, якк наше тіло піддається кермі розуму. Коли розум кине гасло трівоги, то ціле тіло спільними силами всіх членів стає до діла, щоб те тіло оборонити. Всі члени піддаються диктатові розуму. Ноги й руки стають готові до послуг. Серце приспішеним биттям доставляє всім членам поживи. Легені втягають більше воздуху. Навіть зуби готові до послуг на заклик розуму, бо розум людини є провідником її тіла.

3) Отже мусить бути збір людей, один провід, а відтак ще їхнє завдання здобути спільне добро. Щоб і це пояснити, то знова звернімся до нашого тіла. Спільне добро всіх членів нашого тіла є здоровля. Отже руки й ноги працюють на хліб. Рука несе ложкою страву до уст, зуби дроблять ту страву і передають її до жолудка. Жолудок стравить ту поживу і передає її до крови, а кров доносить її всім членам та їх кормить. Серце ту кров помпує, нерки відділюють непотрібні соки, легені доставляють свіжий воздух і таким чином всі члени орґанізму, кожний в напрямі свого обсягу й призначення працюють, щоб тіло було здорове. При спільній і обопільній праці вони осягають ціль свого спільного завдання.

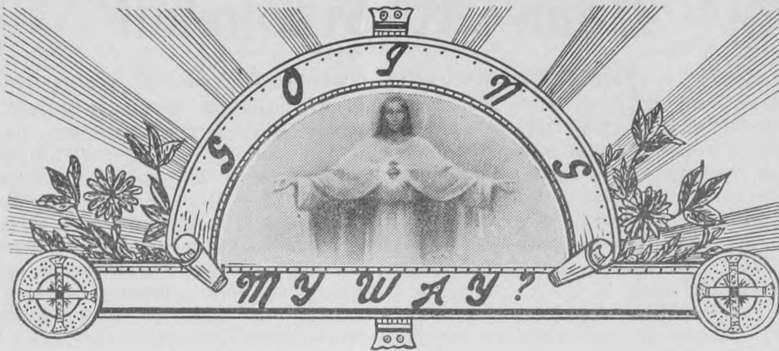
Перейшовши коротенько що то таке орґанізація, нам зараз надходить питання, чи чоловікові орґанізація є потрібна? На це питання знаходимо відповідь вже в св. Письмі, коли читаємо про сотворення перших родичів. Коли Бог сотворив Адама, сказав, що не добре йому бути самому і тому сотворив Еву. Не знаю, чи є бодай один чоловік, що виріс без орґанізації, справді малої, родинної і до великих осягів нездатної, але таки виріс при помочі своїх родичів, цебто при спілці двох людей, що його вигодували.

Коли народиться маленька дитина, то вона не лиш що не має на собі одежі, але всесторонно є така немічна, що не моглаб жити один день без помочі других. Вона ще не має уживання розуму, не має сил себе нагодувати, словом — вона потребує чужої опіки. І в неї навіть нема настільки зорґанізованої сили, щоб себе вратувати при житті. Вона є залежна навіть щодо свого буття, існовання.

Другий вказник її залежности є дар мови. Коли Бог дав її мову, то не на те, щоб вона сама до себе говорила, а до других. Знова коли хто на неї нападає, а вона не почувається в силі себе оборонити, мусить орґанізувати других до спілки, і звідси випливає наглядна конечність орґанізації. Однак люди не тільки тому орґанізуються, щоб одні других могли перемогти, так як нині різні держави вступають в союз для лекшої самооборони, але тому щоб лекше могли щось осягнути спільними силами.

Візьмім наприклад звірину. Вона сама в собі є більше незалежна, чим людина. Від самого народження вона вже є обдарена самозаховавчим інстинктом. Наприклад вівця, що ніколи не бачила вовка, чує до него несмак. Або хто таке видав, щоб миш задумувала вступати в союз з котом? Очевидно, що вони вже від самого народження мають потрібне знання того, що для них добре й корисне, бо вони того не навчилися від своїх родителів, ані на міґи, ані при помочі бесіди, але з тим відчуттям прийшли на світ. Людина під тим

(Продовження на стороні 6-тій)

by Brother S. Methodius, F.S.C.

LEADERS

Good leadership is always at a premium. Critical moments in history focus attention on the kind of leadership that prevails. Then people are jolted out of their snug complacency and laissez-faire policy of being satisfied with whatever leadership is at hand and awaken to a demand for real competence in their leaders. They also become conscious that not every one who is ambitious to go forward, has the qualities of leadership. It is not enough to lead well, **it is essential to lead wisely.**

Leadership is of such importance to the Church that it is identified with the greatest promise given her by her Founder. Along with persecution, buffetings and exterior unrest, certainty of direction and ultimate victory have been guaranteed to all followers of Christ and His Church. God nonetheless makes use of human agencies to attain this goal. He prepares individuals by His grace and expects them to co-operate. **The place to look for these leaders is most certainly in the fold of the Catholic Church and more particularly IN THE CATHOLIC COLLEGES under her supervision.**

From the favorable reports that have come to us of the activities of the executive members of the Ukrainian Catholic Council, the Dominion and Provincial Executives of the Ukrainian Catholic Brotherhood, the executive members of the Missionary Society of St. Josaphat, the Dominion and Provincial Executives of the Ukrainian Catholic Youth, the Leadership Courses of U. C. Y. at Saskatoon — we are assured that there is no dearth of leadership material among the Ukrainian Catholics of Canada. All that is further necessary is the consciousness of tasks to be done, of the direction along which one's ability lies, and the enthusiasm and courage to carry on. Few leaders are naturally endowed with the requisite qualities. **Almost every one can acquire them.**

Let me list, for self-scrutiny, some suggestions relative to **ideal traits in a Leader.**

1 — **Let your first aim be to merit your own respect,** and it will naturally follow that you will have the respect of other men.

2 — When you have chosen a great purpose, and are certain you have chosen well, concentrate upon it. Be enthusiastic about it. **Then substitute doing for dreaming and achievement for wishing.**

3 — **Good will towards others is a valuable asset.** People about you are quick to read your attitude of thought about them. **Good will is reciprocal.**

4 — Your visions of power and achievement are intimations of what you can be. Rise to your possibilities and **know that through patient and persistent effort** you can surely reach your rightful place in the world.

5 — **Keep your mind constantly open to helpful suggestions.** Cultivate an expectant, unselfish attitude toward the world about you.

6 — **Let your work speak for itself.** Excuse is weakness. Do your best and let the world make its own appraisement. **Explanations seldom explain.**

7 — Be greater to yourself than you are to other men. **Shun doing in secret what you would not do openly.**

8 — **If things go wrong, look for the cause within yourself.**

9 — Dormant aspirations are of value only as they are translated into acts. **Make your best thoughts work for you.**

10 — Last, but not least, the good leader is humble enough and honest enough with himself and others, **to know he needs Divine guidance** even in the small sphere of club, school, parish activities. He will often seek light and direction in the quiet of his school Chapel or his Parish Church, realizing that God, Who is a searcher into hearts, can give most help in leading others well and wisely.

Наші Жертводавці

(Продовження серії "Going My Way?")

В кожній провінції, де живе поважне число наших людей, там маємо багато красних, величавиих українських будинків — церкви, виховні інституції, просвітні доми. А додати ще наші орґанізації й часописи та їх машини, то це все становить велику суму гроша, великий маєток.

Хто це збудував? Хто дав гроші на ці народні здобутки?

Держава? Ні! Ми для держави працюємо — виробляємо її поля, дороги, купаємо зі землі дорогі мінерали, рубаємо її ліси. А вона, держава, дає нам лише свободу слова, релігії, преси, орґанізації, просвіти. Чи може наші багатирі - міліонери? Ми їх тут не маємо. Українці приїхали до Канади бідні, без матеріяльних засобів.

Наші релігійні, народні й виховні інституції та орґанізації й пресу збудували наші вірні й щирі українці католики — родини й одиниці.

Ті наші жертводавці започаткували, збудували й одержують нашу українську католицьку культуру тут в Канаді. Конечним є, щоби ми, молода українська католицька ґенерація, що користає з цеї нашої культури-здобутків, знали хто дав нам це, що то за люди, як вони виглядали, кілько їх було й де вони жили та чим занималися. Конечним є, щоби грядучі покоління на котрих натиск асиміляції буде сильніший чим на нас, мали факти про наших жертводавців, знали хто був основником української католицької культури в Канаді.

Томуто я піддаю думку, плян одної ділянки для всіх членів Українського Католицького Юнацтва. В році 1950 Укр. Кат. Юнацтво повинно видати книжку в котрій будуть знимки й коротенький опис про всіх українських католицьких одиниць, що жертвували сто долярів ($100.00) чи більше на котру небудь з наших українських католицьких церков, інституцій, орґанізацій, прес. Ця книжка має бути історичним документом хто причинився цею поважною сумою до розбудови нашої української католицької культури в Канаді. Ця книжка має бути дорогим памятником наших щирих, вірних українських католицьких жертводавців. Ця книжка має бути підйомом духа та заохотою до дальших великих жертв на наші релігійні й народні цілі. Ця книжка має бути славою й гордістю всіх українців католиків в Канаді, що жили, живуть і жити будуть.

Якщо Провінціяльні Заряди Українського Католицького Юнацтва згодяться й дадуть приказ, обіжником чи в нашім орґані "ЮНАЦТВО", всі відділи У. К. Ю. повинні збирати знимки й коротенькі описи кожної укр. кат. одиниці, що жертвувала $100.00 чи більше на наші релігійні й народні цілі. Інформацій треба сягати від наших священиків, настоятелів виховних інституцій, зарядів ріжних товариств, комітетів церков і просвітних домів, адміністрацій нашої преси. Знимки й описи треба посилати до провінціяльного заряду У. К. Ю. в кожній провінції в Канаді. В році 1950 Домініяльний Заряд У. К. Ю. при помочі всіх провінціяльних зарядів У.К.Ю. видасть книжку українських католицьких жертводавців — **Основателів Української Католицької Культури в Канаді.**

Це стаття дискусійна. Це моя думка. Що Ви на це?

ПРОМОВА ЮНАКА ПРО ОРҐАНІЗАЦІЮ МОЛОДІ

(Продовження зо сторони 4-тої)

оглядом є цілком інакша. Вона мусить це знання набрати від інших. Тому то люди орґанізують школи, громади, всякі спілки, щоб спільними силами передати це знання другим і спільними силами осягнути для себе річи конечні, бо одинокі одиниці без помочі других цього не всилі осягнути. Щоб заспівати хором або побудувати церкву треба більше зорґанізованих сил. Навіть і бейсбал заграти треба мати зорґанізованих членів.

Перейшовши що це є орґанізація і чому вона нам потрібна, я хочу ще дещо сказати про силу орґанізації.

3) Ми поосібно нічого не можемо осягнути. Голос одного не досить голосний, щоб міг на себе звернути увагу всіх, ані сила одного не є вистарчаюча, щоб переконати. Але коли така зацікавлена одиниця запряже ще другі голоси, тоді він залунає грімко й приказно, і така докупи запряжена сила двигне й найбільший тягар.

Один дріт має велику силу, але багато таких дротів сплетених в одну линву мають непереможну силу та їх можна вжити до підношення найбільших тягарів.

Щобільше, сила зорґанізованого тіла проявляється в тім, що кожний член посідає якусь питому собі прикмету в далеко совершенішому степені ніж інший. Один може посідати повагу й вплив, другий дар бесіди, третий талант до письменства, інший силу рук, ще інший вищу науку, і це все зложене докупи творить орґанізм всесторонно сильний, здібний і потягаючий.

Такій зорґанізованій силі мусять клонитися всі інші сили, що є менше зорґанізо-

(Докінчення на стороні 7-ій)

I'M DREAMING OF A WHITE CHRISTMAS

Oh Boy! Just think! Christmas is coming! Snow, jingling bells and sleigh riding; ice and skating; Christmas trees and PRESENTS. Isn't Christmas wonderful! Yes, just as we sing: **I'm dreaming of a White Christmas** — da-dee-da-da. How exciting it is! We all are so busy running around, buying gifts, sending greetings and decorating the house. Everybody's thinking of us, and we're thinking of them. Everybody is wishing everybody else a "Merry Christmas."

But in all this, how often we forget just what Christmas is and its purpose! The material preparation makes us forget about the One, Who is to be honored just then. Because of our anxiety, we do not have the right Christmas spirit.

The spirit of Christmas is indicated to us by the Angelic choir: "Glory to God in the Highest; Peace on Earth to Men of Good Will'. A short, very short sentence, but how much it means! It tends to show us just how greatly God loved this sinful world and us in it, that He sent His most beloved Son down to this earth, that He may renew in us the image of God, redeem us from our sins, deliver us from Satan's servitude and to open to us the Gates of Heaven. Yes, Christmas is the birthday of the divine Saviour, our beloved Jesus. Should we not, therefore, with a more loving heart than ever before, sing in tune with the Angels: "Glory to God in the Highest?"

The purpose of Christ's coming was to bring Peace to Men of Good Will. And did this world accept this divine gift? Is there really peace among men? Far from it! The men of today lack good will — and this is the source of all the trouble.

There was a terrible war thirty years ago. Will there be another war thirty years from now? This depends on us — the members of the younger generation—the men and women of tomorrow. If peace is to reign in our day, we must love God now and increase this love with coming years so that we will be 'Men of Good Will" and there will be "Peace on Earth".

That is our Christmas message. It is well expressed by the words of the man who said:

AND MAN SHALL SING

GLORY now we give to Thee —
TO Christ our Infant King.
GOD in our humanity
IN praise to Thee we sing.
THE lowliest manger—Mary's care
HIGHEST throne, its Lord to bear.
PEACE bestow on us forlorn —
ON this poor world, alas —
EARTH, all rent and battle-torn,
TO Thee now turns at last.
MEN adoring shall confess
OF GOOD WILL bringing happiness.

ПРОМОВА ЮНАКА ПРО ОРҐАНІЗАЦІЮ МОЛОДІ

(Продовження зо сторони 6-тої)
вані. Вона буде мати передовий голос над всіми.

Цю правду потверджує цей факт, що Німеччина програла війну, бо мала замало союзників. Це значить, що поодинокі держави, самі в собі багато слабші, однак злучені в один союз, побідили Німеччину.

Ми всі любимо товариство та гарно в нім забавитися. Нам вже Бог дав таку природу, щоб ми вели товариське життя і тому я маю на серці подати вам ще більшої заохоти до такого життя, до життя орґанізаційного. Між українською молоддю тепер розвивається дуже красна орґанізація Українського Католицького Юнацтва.

Ця орґанізація молодих людей якраз має на цілі нас всіх, хлопців і дівчат, зібрати разом в одну громаду. Вона нас взаїмно познакомить. А ми знаємо добре, що в гурті, де є самі знайомі, найвеселіше забавляється.

Та орґанізація має свої сходини-збори. Вони будуть для нас не тільки розривковими, але й школою. Там зможемо почути багато гарних, корисних і конечних нам річей, гарних промовців, священиків, учителів та різних гостей.

Вона буде не тільки школою, але буде час від часу заставляти нас до милої праці —відіграти представлення, виголосити промову, скликати окружний зїзд молоді, урядити базар чи концерт, а приходи призначувати на потреби свого товариства або на інші добрі цілі, як на церкву, сироти, пресу, бідних і т. д.

Це нам поможе краще любити свою Церкву, парохію, Народний Дім, приятелів і приятельок.

Тому я до вас всіх кличу: "Нехай ростять ряди нашого молодого товариства, бо де є зорґанізована молодь, там є праця є веселість, там життя й запорука, що наша Церква і нарід будуть жити".

He studied two famous plays of Shakespeare: Romeo and Juliet.

Even the prettiest girl tries to make herself prettier and generally she succeeds, too. There ought to be a moral in that.

U. C. Y. PICTURE

UPPER LEFT: Mr. and Mrs. John and Mary Go
of the Saik family, was a very active me be

LOWER LEFT: Mr. and Mrs. Nick and Hele
Mr. Filevich was president of the local UCY
wife, Helen Balko, formerly of Kopernik, was

UPPER RIGHT: Mr. John Popyk, a UCY membe
vered a speech to the Skaro youth. The co
on pages 4, 6 and 7.

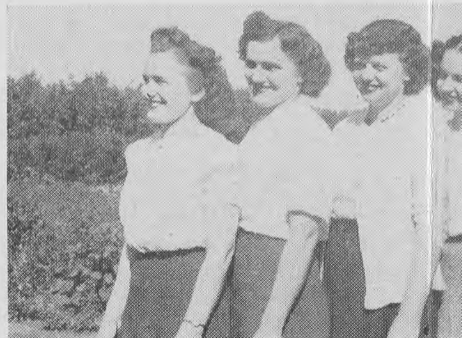
CENTRE RIGHT: A group of young readers of t
are looking forward to the moment they wil
Club at Borschiw. At present, they attend s
They are from left to right: Gloria Goshko,
Dachinsky, Phyllis Derdack, Florence Derdac

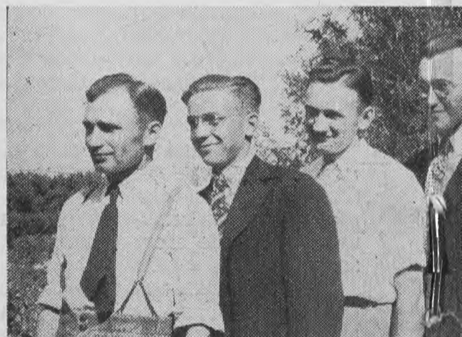
LOWER RIGHT: Actors of the UCY Club at
Ukrainian comedy "Chudodiyniy Likar." Fro
baluk, Myron Horne, Lillian Steblyk, Georg
Semeniuk, Eddie Samoil and Josephine Sam
and Nestor Chmilar, director.

UPPER CENTRE: Members of the Calmar UC
gurny, Jean Podgurny, Jean Hayduk, Olga K

LOWER CENTRE: Members of the Calmar UC
Andrew Hayduk, Mark Podgurny, Steve Man
is now studying for the holy priesthood at M

RE PARADE

ary Goshko of Innisfree, Alberta. Mary, member of the local UCY Club.

d Helen Filevich of Borschiw, Alberta. UCY Club for the past two years. His ik, was an active UCY member there.

member of Leeshore, Alberta, who deli- The contents of that speech are given

ers of the "YOUTH." These young girls hey will enlist as members of the UCY tend school at Inland, Alberta. oshko, Verna Rurka, Nita Rurka, Jean Derdack, Laura Zuk.

ub at Kiew, Alberta. They staged the ." From the left they are: Olga Cym- George Cachmar, Peter Steblyk, Emil e Samoil. Missing are Ludwig Samoil

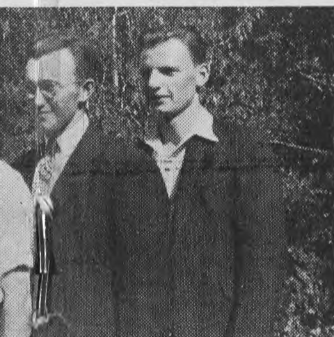
nar UCY. From left: Alexandria Pod- Olga Kalawsky and Anne Swersky.

nar UCY. From left: Morris Podgurny, ve Manchuk and Peter Weleschuk, who d at Mundare.

ЗЇЗД УКЮ МАНІТОБИ
Сенді Лейк

Був зимний, але погідний день. З Вінніпеґу в напрямі Сенді Лейку гналися два великі баси виповнені вщерть молодю. Співи, жарти й сміх не вгавали. Тільки на довших перестанках молодь роєм висипалась з басів, щоби покріпитися кавою чи кока-кол-ою. Після пятьох годин веселої їзди один бас добився до Сенді Лейку, а другий, що мав мабуть не зовсім тверезого драйвера ще повних дві години блукався по преріях Манітоби. Коли ми прибилися до Сенді Лейку на парохіяльному подвірі привитали нас Преосв. Василій та о. Парох М. Григорійчук. З поспіхом перекусили ми дещо й пішли до галі на наради. Після молитви п. І. Козоріз відкрив наради і склав короткий звіт. Відтак наш дорогий о. Провідник Б. Слобода, ЧСВВ., виголосив гарний реферат: "Українське Католицьке Юнацтво". Другий реферат з питомою собі красномовністю виголосила п-на Є. Мизак на тему: "Праця в місцевих відділах УКЮ". Третій реферат виголосив п. І. Козоріз на тему: "Що треба робити, щоби відділ УКЮ краще розвивався". Останній реферат виголосив гість, що щойно приїхав зо скитальщини о. М. Билина на тему: "Методика праці в орґанізаціях молоді в краю". Миролюбно настроєні рефератами без більшої сварки вибрали ми новий провінціяльний заряд УКЮ, якого головою став п. Полікарп Божик. Бо всі вже мабуть знають, що наш дотеперішний пров. заряд заавансував до гідности домініяльного. Після нарад пішли ми до церкви на молебен, вислухали короткої проповіді про значення Берестейської Унії та очистили свої душі в св. Сповіді. Хоч дехто твердив, що по сповіді забава нам не вдасться, то одначе в найкращому настрою ми бавилися через дві години доказуючи, що можна бавитися так невинно, щоб і по забаві могти приступити до св. Причастя.

Наступного дня, а була це неділя 27-го жовтня, ми взяли зорґанізовану участь у Службі Божій, вислухали палкої проповіді о. Р. Хомяка Редемпториста і приняли до своїх сердець Евхаристійного Христа. В наших душах було тепло й промінно, а й сонце крізь вікна сипало нам золоте проміння. Як це благо: мати Бога в своїм серці! Поснідавши ми ще раз прийшли до церкви, щоби взяти участь в Архиєрейській Службі Божій, що її відправили Преосв. Василій. Тоді показалося, що простора церква Сенді Лейку рішуче за мала. Багато людей мусіли стояти за дверми. Гарно списався хор УКЮ з Трансокни, бо не "зарізав" ані разу. По Службі Божій Преосв. Василій виголосили проповідь гідно і з теплом батьківського серця. Покріпивши тіло смачним обідом пішли ми на

(Докінчення на стороні 12-тій)

SOCIAL

РЕКОЛЄКЦІЇ ДЛЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Реколєкції студентів Колеґії ОО. Редемптористів у Роблині відбулись від 14-17 жовтня. Провідником цих реколєкцій був Впр. о. Григорій Шишкович, ігумен ОО. Редемптористів у Йорктоні. О, як любо було глядіти на тих юнаків, що в мовчанці відбували свої духовні вправи! Стислі реколєкції відограли незвичайно велике значення в житті одиниці, народу та історії св. Церкви.

Дай Боже, щоб реколєкційний рух якнайкраще розвинувся серед нашої академічної, мійської та фармерської молоді в Канаді й Америці, подібно як це було на рідних землях України, та видав благословенні овочі для св. Церкви та нашого українського народу!

РІЧНІ ЗБОРИ — ВИБІР ЗАРЯДУ
Веґревил, Алберта

Дня 20-го жовтня наше УКЮ відбуло свої річні збори в Народнім Домі під проводом нашого провідника Впр. о. Гнеська, ЧСВВ. Новий заряд складається з цих осіб: голова — Марія Березовська; містоголова — Оля Харук; писарка — Оля Мулик; скарбник — Василь Сисак.

На цих зборах ми також рішили мати "Галовін Парті". Нашими забавами провадить п. Г. Цикалюк. Сподіємося гарних успіхів.

Подала Оля Мулик, писарка.

SASKATOON U. C. Y. STARTS NEW SEASON

A social evening was held in Saturday, Sept. 28th, at St. George's Parish Hall, under the auspices of the Ukrainian Catholic Youth of Saskatoon.

This evening marked the official opening of the club's activities for the coming year. The attendance of about 150 young people gave promise that the year 1946-47 should surpass any thus far, in work and entertainment.

The program included dancing, games and community singing. Refreshments were served by Misses Mary Martyniuk, Pauline Bealey and Anne Kupecki.

The highlight of the evening's program was a welcome speech given by Fr. Firman, pastor of St. George's Church. In his talk he encouraged the young boys and girls of Ukrainian origin, to build on the foundations laid down by their pioneering forefathers. He urged them, to enrich Canadian

(Continued on page 15)

WHIRL

Activities of St. Michael's Youth League for October, 1946

On the occasion of its Fifth Anniversary, St. Michael's Youth League of Transcona, held its Annual Thanksgiving Banquet on October 14th. High Mass was sung by St. Michael's choir and members attended Holy Confession and Communion. A Thanksgiving Supper was served at the Parish Hall. Rev. Boniface Sloboda (organizer of the club) was Master of Ceremonies and Mr. John Nowosad was the guest speaker. Mr. Nowosad spoke mostly on "Our Heritage" and addressed the parents of the Parish to encourage the youth and give them more initiative to carry on their work, for it is the youth of today that are the leaders of tomorrow.

After the supper a social evening was enjoyed by all.

St. Michael's Youth League takes this opportunity in thanking Mr. Nowosad and all the people who made our Fifth Anniversary such a successful and memorable occasion.

On October 26th and 27th, St. Michael's Youth League choir had the very great honor of attending the Provincial Convention at Sandy Lake, and singing the Pontifical High Mass under the able direction of Rev. B. V. Sloboda. A concert was also given by members of the choir at the Sandy Lake Parish Hall. Among noted guests present at the concert was His Excellency Bishop Ladyka.

After the concert, a supper was held at the Parish Hall where His Excellency Bishop Ladyka wished the new Provincial Executive "Best of Luck" and wished all the delegates and visitors a safe and pleasant journey home. St. Michael's Choir and Club extend their best wishes to the new Provincial Executive and take this opportunity to thank Fr. Gregory for inviting the choir to Sandy Lake for such a great occasion. It was not only a pleasure to be there, but also a great honor.

On October 31st, St. Michael's Youth League held a Masquerade Dance for young and old. The music was strictly "Old Time" and a grand crowd showed up with a wonderful array of costumes. Mr. J. Boyko and Alex Sheyka were winners of the first prize for the best costumes. A hilarious time was had by all.

Teacher: "Did your father help you with this?"

Don: "No, I got it wrong by myself."

Have you renewed your subscription? Do it today!

ЗЇЗД УКЮ АЛЬБЕРТИ

Едмонтон.

В днях 23-25 листопала відбувся ювілейний зїзд в Едмонтоні з нагоди 350-ліття Берестейської Унії. Цей успішний зїзд відбувся за старанням Брацтва Українців Католиків, Ліґи Українських Католицьких Жінок і Українського Католицького Юнацтва. По загальнім отворенні зїзду всі три згадані орґанізації розійшлись до окремих кімнат на свої провінціяльні наради.

Збори УКЮ отворив пров. голова п. Йосиф Волянський. Молитву провів о. С. Курило, ЧСВВ, Провідник. По привитанні делеґаток і делеґатів прочитано телеґраму-привіт від домініяльного голови УКЮ, п. І. Козоріза.

Опісля дано всім учасникам звіт з праці пров. заряду за минулий рік. Заряд відвідав много відділів по провінції і помагав їм своїми заохотами, радами і вказівками. На протязі року вислано до всіх відділів кільканадцять обіжників. Заряд також взяв велику участь у окружнім зїзді УКЮ в Редвей, в домініяльних нарадах у Саскатуні та Вінніпеґу. Що найголовніше, цей заряд сам один двигає весь тягар видавання домініяльного орґану "Юнацтво", на яку то ціль видав вже поверх $800.00. По цім звіті прочитано звіт фінансовий.

Найважнішою точкою першого дня була промова о. Місіонаря, що прибув з Рідного Краю, де через довгі роки працював в різних орґанізаціях української католицької молоді. Його золотих думок, вказівок і порад всі слухали дуже уважно. Не лишуться вони пустими звуками — вони принесуть в коротці великі овочі по різних наших відділах.

Слідуючою точкою був вибір номінаційної комісії, що мала б вибрати пров. заряд на слідуючий рік. Цей перший день закінчено спільним бенкетом всіх трьох орґанізацій.

В неділю раненько вся молодь приступила до св. Тайн в парохіяльній церкві а відтак мала спільне сніданя в Народнім Домі. По сніданню продовжались наради.

В першій промові о. Курило пояснив спосіб як провадити успішну працю по всіх відділах. Опісля розвязував різні труднощі, що їх представляли делеґати. Другу бесіду виголосив п. Василь Процьків на тему "Преса". В дискусії, що слідувала, широко обговорено стан молодечого часопису "Юнацтво", і зроблено слідуючі рішення: 1) Кожний відділ УКЮ має обовязково зробити якебудь підприємство на роздобуття фонду для цеї ґазетки, щоб її вдержати при житті. 2) Кожний відділ має мати пресового референта, що ним може бути секретар відділу, і цей має обовязково присилати до "Юнацтва" дописи про свою працю. 3) Кожний відділ має вибрати одного члена, що його завданням

(Докінчення на стороні 14-тій)

SOCIAL WHIRL (Cont.)

НОВИНКИ ВІД ВІДДІЛУ УКЮ В АЙТУНІ, САСК.

2-го липня — Відділ УКЮ вислав делєгата на конґрес до Вінніпеґу. Тоді передано від відділу 35 долярів на скитальців.

8-20 липня — Вислали делєгатку панну Параскевію Деркач на Курс Провідників до Саскатуну. Вона рівночасно була й на провінціональнім зїзді УКЮ, що відбувся по скінченні курсу.

21-го липня — На зборах відділу п. Зеновій Рута здав звіт з Католицького Зїзду у Вінніпеґу.

11-го серпня — УКЮ справило несподіванку для свого отця пароха о. Дм. Гаврилюка, з нагоди його 20-літного ювілею священства.

12-го серпня — Заряд відділу справив танець для своїх членів.

Дорога Молоде. Хоч цих новинок нема багато, однакож можна з них бачити, що відділ УКЮ в Айтуні інтересується всякими справами. Як провінціональна писарка Саскачевану, мушу признати, що цей відділ є дуже точний і прекрасно співпрацює з Пров. Зарядом.

За Пров. Заряд,
Ілько Стецик, голова,
Марія Фірман, писарка.

ЗЇЗД УКЮ МАНІТОБИ

(Продовження зо сторони 10-тої)

святочний концерт. Знову гарно співав хор з Транскони під проводом о. Слободи. Знаний всім О. Шейка деклямував аж кілька разів: деколи сумно скрививши гарне обличча, а нераз весело граючи блисками очей особливо, коли звірювався нам зо своєї палкої любови до коханої люльки. Промову відповідну до хвилі виголосив о. М. Билина. Після промови відбулася збірка на скитальців, що дала 125 долярів. Одноактівкою "Лихо не жінка" покінчено концерт.

По концерті до спільної вечері з нами засіли Преосв. Василій й наші духовні асистенти. Але треба було їсти прихапцем, бо вже був вечір. Преосв. Василій веселим словом попращали нас, ми подякували о. М. Григорійчукові за гостину, навантажилися на баси й рушили в дорогу. А наздогін за нами помчалася пісня весела, бадьора, з юних грудей. З піснею на устах, з найкращими плянами нової праці, з постановами молодечого ревного апостолування між молоддю, ми гналися вперед, а перший сніжок білим пухом простелював нам дорогу закриваючи все болото й груди. Аж коли ми по півночі приїхали до Вінніпеґу, з грудей учасників вирвався оклик: "Шкода, що так скоро минулися два гарні дні. Знов починається сіра буденщина з звичайною працею".

Але ця сіра праця з недолі нас вирве. Нумо до праці по пляну резолюцій, до праці в школі, в родині, у відділах УКЮ, щоби ми могли сказати за Грінченком:

"Не велике я поле зорав
Та за плугом ніколи не спав.
Що робив, те робив я до краю
І всю силу, що мав я і маю
На роботу невпинну я клав".

Ірина.

ПРОВ. ЗАРЯД ВІДВІДУЄ ГЕФФОРД, Саск.

В неділю 6-го жовтня відділ У.К.Ю. в Гeффорд, Саск., відбув свої перші сходини цеї осени. На ці перші збори запрошено Провінціональний Заряд У.К.Ю, як також і відділи з Кридор, Січ і Рішарт.

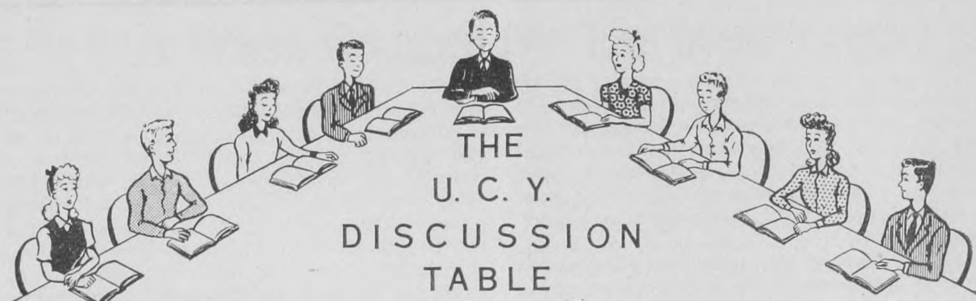
В ту неділю була прекрасна погода й молодь вже з ранку зїздилась на Службу Божу зі всіх сторін. Службу Божу відправив Всеч. о. Шумей, парох з Геффорд. Молодь, під умілим проводом п. Н. Шурґота, чудесно відспівала хором Службу Божу. У проповіді отець парох говорили про життя української католицької молоді.

Вечером вся молодь зійшлася на церковну площу. Тут забавлялися, співали й пекли так звані "гат даґз". Коли молоді вже було досить того, вона під звук пісні "Гей там на горі" вибралась походом до парохіяльної салі. Тут на таблиці було виписано великими буквами "ВІДДІЛ УКЮ З ГЕФФОРД ВИТАЄ ВСІХ ГОСТЕЙ". І дійсно нас там щиро привитали. Хоч ніхто з. Провінціонального Заряду там передше не був, однак всі почувалися так, начеб там вже мешкали від довшого часу.

По хвилині гутірки все втихло, а отець Шумей офіціяльно відчинив збори молитвою "Отче наш". Предсідником був п. Віктор Жук, принципал вищої школи в Кридор. Він привитав гостей солодкими словами.

Першим бесідником був п. Корчинський, один з основників орґанізації УКЮ. Він подав начерк праці УКЮ через ті роки й вияснив їхню ціль. Опісля говорила бувша писарка Домініяльного Заряду, п-на А. Жук. У своїх словах вона вказала на великі користи, що їх можуть мати члени УКЮ. Краще пізнання й розуміння своєї релігії, звичаїв, пізнання молоді та її праці по цілій Канаді, це кілька користей, що їх навела ця шановна бесідниця. Того вечера промовляли ще й о. Шумей, п. Ілько Стецик — голова Пров. Заряду, панна Йоанна Щудлик — пресова референтка, й панна Марія Фірман — писарка. Також були присутні панна Оля Грицуляк і п. Богдан Сирота, обоє зо Саскатуну.

За Пров. Заряд,
Ілько Стецик, голова.
Марія Фірман, писарка.

Ukrainian Literature

TREATISE II

While talking about literature in Ukraine, we must bear in mind that we are now thinking of it as it was in the IXth century. We cannot therefore expect to find a high degree of literacy there at that time. At that time the English kings William I and Richard Coeur de Lion were barely able to sign their names. But the Ukrainian Prince Volodimir Monomakh then carried on his state business in seven languages.

The first books appeared in Ukraine (then known as Rus), with the adoption of Christianity. The reason for this was that all church services required books. These books naturally came from the country from which the new religion came. This country was Greece. But because the Greek language was unknown in Ukraine, the Ukrainians got Bulgarian books, translated from Greek. The Bulgarian language was similar to the one then used by the Ukrainians. It is the language we presently use in our church services.

In those days only the clergy and the princes could read and write. In order to spread this knowledge to wider ranks the Grand Prince Volodimir introduced the first schools for the teaching of children from the more noble families. These schools were usually set up by churches and monasteries. The subject taught was the Bulgarian language, in order that the children could understand the church services.

Because of the scarcity of books the learned men had to make copies of the books they already had. All the copying was done by hand. Therefore it's no wonder that it took one person a year or more to copy a book. Books then were not the sort we now use. They were written on large pieces of animal hide.

It was a general belief that the language used by the people in ordinary day life (the present Ukrainian language) was unfit for writing or for usage in church and was despised by the higher classes.

The shortage of books at that time may well be explained by the fact that in those days life was not as peaceful as now. The neighboring roaming tribes, mainly the Tartars, frequently invaded Ukraine, burned villages and destroyed everything they could. In the XIIIth century the entire Ukraine was run over by these savage people. Whatever was then saved was saved only because it had been taken to other lands, to which the Kievan culture spread rapidly.

The earliest books in the history of Ukrainian literature were all of a deeply religious character. Their contents were chiefly the Holy Scripture, lives of saints and the writings of the Fathers of the Church. As time passed the Ukraine had more learned men, there began to appear books translated from foreign languages. But because even these learned men were very simple and their knowledge was very limited, their books were filled with various superstitious beliefs, fables and legends.

Later these writers wrote original books which at first were merely imitations of foreign literature. Soon they began to display originality and reflect the type of national life. These too were richly religious. They contained explanations of religious beliefs, instruction on Christian life and reprimanded the injustices in social life.

Questions. Where did the first books of Ukraine come from? What were their contents? Who instituted the first schools? Tell how literature was being developed. Why were books so scarce? In what language were they written? Why?

The Holy Mass

TREATISE II

If the Catholic religion enjoyed no other advantage over other religions than the possession of the Mass, it would be infinitely above all of them. If the Catholic people enjoyed no other privilege than to assist at Mass and to benefit by its power, they would be infinitely better off than all other people. This truth cannot be too much emphasized and it should occupy more of the thought and attention of Catholics in order that

they may better realize the extent to which they are blessed.

Let us by a brief religious survey of the past and present convince ourselves (1) that for fifteen centuries the Mass was the official form of Christian worship everywhere; (2) that it has been taken away from the Protestants; and (3) that it goes on uninterruptedly for God's glory and mankind's benefit.

(1) The Church still preserves the wooden altar at which St. Peter and his successors during the era of martyrs said Mass. The Catacombs, in which the early Christians worshipped, are filled with reminders of the Eucharistic sacrifice of which they were the scene. The Mass was so widely offered at the beginning of the second century that St. Irenaeus, writing in the year 202, says that the Church offers this sacrifice throughout the world. The altar, upon which this Sacrifice was brought, was always given the place of honor in all churches.

The Mass has continued down to this day. The Eutychian and Nestorian sects, which date back fifteen centuries, still have the Mass. If Protestants today have not the Mass, it is because their clergy lack Apostolic succession. The term "Apostolic succession" signifies the relation between the present clergy of the Catholic Church with the Apostles, who were ordained by Christ. This relation manifests itself in the imposition of hands of a Bishop upon a priest during the ordination. Through this imposition of hands every Catholic priest is indirectly linked with the Apostles.

It is only during the last four hundred years that any who call themselves Christians have been deprived of the Mass, which was lost to Protestant Christians of this era when Apostolic succession was lost by abolition of the Sacrament of Holy Orders, through which candidates for the ministy are empowered and commissioned to "do in commemoration of Him" what Christ at the Last Supper deputed the Apostles and their successors to do in His memory and in His name. They lost the Holy Eucharist both as a sacrifice and as a Sacrament, and at whatsoever form of worship they assist, their worship does not only not exceed their own powers, but falls below that of the people of the Old Law, who had at least divinely-instituted sacrifices. Not comprehending the Mass they do not understand that Catholics have more than symbols, empty ceremonies, and exterior pomp. They entertain the notion that you are attracted to Mass on Sunday during all sorts of weather by the ceremonial of the Church, which they believe to consist in vestments and candles and incense and orderly movements with whose meaning you are none too familiar.

Of course every ceremony, vestment and everything else has its meaning, but in themselves these are not the things that attract Catholics.

(3) Today the words of Prophet Malachy are literally fulfilled. The "clean Oblation" is offered in every place from the rising to the setting of the sun." There is not a minute during the day or night, when the Holy Sacrifice of the Mass is not being offered to Almighty God somewhere. While the people of our country are sound asleep, the Mass is said in tens f thousands of churches throughout Europe; and while Europe is sleeping, in the dead of night, thousands of priests in other parts of the world are at the altar.

If the Mass is what you believe it to be, then it is clear why the Catholic Church obliges all her children to attend Mass every Sunday and on Holydays. If the Mass is what Catholics believe it to be, isn't it surprising that all do not attend the Holy Sacrifice at least every Sunday and Holiday?

Questions. Why is the Catholic Church favored by God above all others? Do all Christians have the Mass? Who does not? Why? Is Mass always said? Explain this. Which Prophet foretold this?

ЗЇЗД УКЮ АЛБЕРТИ

(Продовження зо сторони 11-тої)

буде збирання нових і залеглих передплат на "Юнацтво".

Пан О. Курило говорив про Курси Провідників. В дискусії над тим ухвалено, щоб такі курси відбулися слідуючого року в Едмонтоні в місяці липні.

На спільнім засіданні по полудні він знов прочитав перед всім збором МАНІФЕСТ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА з його рішеннями. (Цей маніфест поданий в цілости на іншій сторінці). Перед закінченням того засідання проголошено новий заряд У. К. Ю. на Алберту: голова — п. О. Курило; його заступник— п. Зеновій Садовий; секретар — п. Василь Процьків; касієер — п. Петро Старко; пятий член — п. Михайло Панилик; перша заст. на пров. — п-на Марія Єленяк; друга заст. — п-на Олена Калявська; третій заст. — п. Петро Козяк; контрольори — панни Анна Хаба і Славка Боцюрків.

Піднесена на дусі і підбадьорена до дальшої праці молодь розїхалась до своїх віддділів.

Василь Процьків,
пров. секр.

The colonel spotted a cigarette butt on the floor of the barracks during inspection and bellowed at the rookie: "Is that yours?"

"Not at all, sir," came the polite reply. "You saw it first."

A White Courtship --- The Ideal Youth

When Marriages Are Delayed

One of the many reasons many marriages are delayed is the folly of couples who under the screen of courtship, more or less honorably affected, usurp the privileges of married life without assuming the burdens of it. Often, in consequence of their mutual looseness and lewdness, they separate definitely without every contracting a legitimate marriage. Had they abstained from illicit love-making in their courtship, God would have blessed them with the sacred and lasting love of the Sacrament of Matrimony and its subsequent inestimable blessing.

Or, if they marry, their marriage, because of the sinful and sacrilegious way in which they entered into it—they either do not sincerely confess their gross moral defections or, of they confessed them, were not truly sorry for them—is not blessed but cursed by God. Since they loved in an unholy way before they married, God consigns them to a loveless life after their marriage. Whereas by their insatiable carnal propensities and vicious indulgences they drained their bodies of much of their God-given vigor and vitality before they married, in marriage they not infrequently bemoan in vain the nuptial fruitlessness visited upon them for their delinquencies in courtship.

Nature has its fixed purposes, limits, and measures. Once these are wilfully perverted, wantonly ignored, or ruthlessly exhausted by immoral dissipation, no bitterness or regret, no cry of despair, and no promise of betterment will ever restore the body's forces or the mind's resources to their native nerve and productive power.

We must not suspect individuals. Many childless couples spent their courtship in a way highly pleasing to God. Their being and remaining childless is not a punishment but a trial sent them by God. But in a number of other instances childlessness of couples has been brought on by their being conscienceless and loose in courtship. "Be not deceived; God is not mocked. For what things a man shall sow, those also shall he reap. For he that soweth in his flesh, of the flesh also shall reap corruption. But he that soweth in the spirit, of the spirit shall reap life everlasting," says St. Paul.

A Rash and Unwarranted Inference

From what has been said above it would be rash to infer that we take it for granted that in the majority of cases courtships, also among Catholics, sooner or later deteriorate and degenerate into a greater or lesser state of profligacy. Nothing could be farther from the truth. Among practicing Catholics salacious and godless courtships are, thanks be to God, a rare exception, not the rule.

Most of our Catholic couples prepare for the worthy reception of the great Sacrament of Marriage by a courtship that is characterized from beginning to end by a high mutual esteem and respect, ideal love and devotion, angelic purity and unfailing self-restraint, begotten by the fear of the Lord and tender, reverential regard for one another.

The Secret of Their Signal Success

They maintain this high standard throughout by using the means of grace, especially prayer and the frequent worthy reception of the Sacraments, by carefully avoiding the occasions of sin, and employing the safeguards of virtue. They are as rarely and as little as possible alone, either at the girl's home, or on automobile rides, or in other places. They believe in the adage, that there is safety — also of a moral kind — in numbers.

The young man does not visit in the girl's home too frequently. Nor does he protract his visits far into midnight or early morning, to the discomfiture of the girl's family, and to the detriment of his and his fiancee's health, virtue, and reputation. He does not want relatives, neighbors and the community in general to suspect that he and his lady love, as seems to be apparent from their actions, are already secretly married, or are trying out so-called companionate marriage.

(To be continued)

Saskatoon U.C.Y. Starts New Season

(Continued from page 10)

culture by learning and practicing the finer arts of music, literature, folk dancing, crafts and the like, which their race has to offer. "The centre of activity for the young people of any community," said Father Firman, "is the Church and Parish Hall."

He warned of the many dangers which confront the youth of today and especially that of national fanaticism, the enevitable result of which would be one of two things — Communism or Nazism.

The future plans of the club were outlined in general to the young people and will be put into effect at their first business meeting.

Jean Shudlik.

Bill: "That's a nice hat you're wearing, Jim."

Jim: "Yeah. I bought it six years ago; had it cleaned four times; changed it twice in a restaurant and it's still like new."

Перекарткуйте Ще Раз Уважно!

Просимо Вас, дорогі читачі, перекарткувати журнал ЮНАЦТВО, хоч кілька останніх чисел. Пощо? На це, щоб видати оцінку цего журналу й відповісти на такі питання: чи сповняє він своє завдання, чи повинен далі існувати та чи заслуговує на Ваше щире попертя?

Дозвольте, що станемо Вам до помочі тай виберемося враз з Вами в цю "дослідну мандрівку".

Перше, що приковує Вашу увагу, це мистецька обгортка. Вона представляє нам головну ціль цего журналу — виробити нас на добрих і свідомих українців-католиків. Ви бачите там, як хлопець і дівчина студіюють. Вони веселі, здорові, охочі навчитися всього, що вони повинні знати. В горі бачите відзнаку-герб УКЮ — кленений лист з гербом України. Він пригадує нам, що ми канадійці, а заразом й українці. Отже наче напоминає нас, щоб, як каже наш поет Шевченко, свого не встидатися і чужого научатися. Бути добрим членом цеї держави, а при тім і плекати рідну українську культуру, це завдання кожного з нас. Та на верху цего герба бачимо хрест — знак, що пригадує нам найважнішу справу, підвалину всього добра й щастя, католицьку віру. Сама назва ЮНАЦТВО така, що приваблює нас до себе.

Погляньмо в середину — там у рідній та анґлійській мові пишеться про все, що цікавить нас. Бачимо теми актуальні, приступно написані. З них промовляє до Вас юний український дух, що черпає силу зо світлих моментів нашої минувшини, так національної як і релігійної. Вони дають нам погляд на кожну сезонову ділянку. Нераз є подане повчаюче оповідання, що змальовуючи займаючі картини, виводить активні постаті та розвязує при тому якісь життєві ситуації. Щоб довідатися дещо про це, де й як живуть та як працюють наші люди по Канаді, маєте тут окрему сторінку, що подає відомости про них. Щоб краще пізнати це, в цім журналі подається много світлин, взятих тільки з молодечого життя нашого товариства. За відсвіження Вашого ума та заспокоєння уяви стараються так світлини, як і жарти.

Думаємо, що Ви не жалуєте тих кілька хвилин, що їх Ви посвятили на коротку мандрівку по сторінках Вашого журналу. А заразом нам здається, що Ви з деяким здивуванням ствердите це багацтво тем, що знаходять місце в такому скупонькому обємі. Але не думайте, що це така легка справа. Ні, це справжня морока, як годі поміститися з готовим актуальним матеріялом до друку, як приходиться часто дуже цікаві речі відсувати щораз на пізніще. Це справді неабиякий клопіт для редактора, коли недостача місця не дозволяє вповні виконати наміченого плану та велить викидати приготований матеріял...

Та з цего трудного положення є вихід. Але про нього рішаєте в першу міру Ви. Видавництво Вашого журналу це наче кооператива. Члени передплатники вплачують вкладки-передплату та діляться девідендою духово моральними користями, що їх приносить журнал. І тому кооперативно, збірно треба розвязувати всі його трудноці.

Хочемо бути щирі, тому заявляємо Вам, що серед наших тяжких обставин стараємося позмозі наших сил дати з себе якнайбільше. Але ми свідомі того, що колиб і серед українського громадянства було більше зрозуміння для цієї справи, то успіхи нашої праці булиб куди більші.

Отже звертаємося до Вас всіх, що це читаєте, з гарячим зазивом: "Поможіть нам двигнути цей важкий тягар та станьте з нами рамя об рамя". Дайте нам таку відповідь: "Ми з вами і думкою й серцем і ділом. Ми постараємося, щоб число передплатників подвоїти, бо цего вимагає від нас спільне добро".

Такої відповіди ждемо від Вас. У цій надії з піднесеним чолом глядимо на обрії 1947 року.

LAUGH AND BE MERRY

Salesman: "These shirts simply laugh at the laundry!"

Customer: "I know, I've had some come back with their sides split."

An old lady rushed to the captain of an old river steamer crying, "why has the boat stopped?"

"Because there's a bad fog," he answered.

"But I can see the stars overhead," she protested.

"Maybe so," replied the captain, "but unless the boiler bursts, we ain't going that way."

False friends are like our shadow — keeping close to us while we walk in the sun — leaving us when we cross into the shade.

"Those sausages you sent me were meat at one end and bread at the other."

"Yes, ma'am. In these hard times we can't make both ends meet."

Що Повинно УКЮ Читати?

УКЮ ПОВИННО ЧИТАТИ ТАКІ КНИЖКИ:

1). **Думайте, читайте** — перевів з англійського о. В. Фірман. Пишеться тут про походження й ціль людей, відношення їх до Бога і як Бог помагає людям. Ціна .... .25

2). **Щоб Люди Вас Любили** — написав І. Івах. Книжка подає вказівки як поступати з людьми, щоб їх прихильно до себе настроїти .20

3). **Про Східний Обряд** — написав о. Д. Гаврилюк, ЧНІ. Ілюстрована книжка пояснює все, що відноситься до Східного Церковного Обряду, пр. про стилі, церковні прилади, відправи, церемонії, свята і т.д. Ціна .... .25

4) **Маркіян Шашкевич** — написав о. Д. Попович, ЧСВВ. Тут видвигнено постать українського католицького священика, що своєю працею ввів у життя українську мову та відродив життя нашого народу. Ціна: .... .35

5). **Strangers Within Our Gates:** by Rev. L. J. Sembratovich. A brief study of the various Rites of the Catholic Church. Price .25

6) **Seven Pillars of Freedom** — by Watson Kirkconnell. In it the author exposes authentic documents concerning the undermining of Canadian life by Communists, uncovers the perils of this life and systematically presents positive ideals for a fuller liberty. .35

7. **Ukrainians** — by J. F. Coughlin, K.C. A short account of their Rite, history and religious destiny. Price .... .10

8. **Ukrainian-English Dictionary** — by J. N. Krett. Includes a short grammar and a dictionary, both Ukrainian English and English Ukrainian. Price 1.50

Write to: THE YOUTH, 8317-105 St. Edmonton, Alta.

ЮНАЦТВО — Домініяльний орган Українського Католицького Юнацтва. Виходить раз у місяць. Річна передплата $1.00. Адреса редакції: "Youth", Box G, Mundare, Alberta. Адреса Управи: YOUTH, 8317-105 St. Edmonton, Alberta.

Christmas Time is the Time FOR GIFTS

If your are giving your friend a Christmas gift, give him one which he will remember for a long time!

Give him a gift that will last a whole year! Your friend will greatly appreciate a gift which he receives twelve times a year! So why not take advantage of this and have the pleasure of giving it to him?

Give him the magazine YOUTH and you'll see how grateful and satisfied he'll be! You also will have a great satisfaction if you do this!

Just send your friend's name and address, and enclose one dollar for a year's subscription. He will get a copy of this magazine every month of the year.